

вжопитава дъщеря си, да ѝ даде за подиръ възможностъ да са захване съ възпитание-то на бедни-те деца, имала би въ ржце-те си силний-тъ лостъ, кого-то друго яче немогла би да приведе въ действие.» *)

Въ заключение щемъ да направимъ едно кжсо извлечение отъ издадений-тъ документъ на французския министръ на народно-то просвещение, който разказва за важностъ-та на първоначално-то възпитание. Министръ-тъ казва, че нетребва да са губи нито една минута въ това отношение; характеръ-тъ на народите са е испорчилъ, умъ-тъ имъ са е отвлърналъ отъ правия пжкъ, домашни-те имъ свързки ослабнали, заради това необходимо е щото незабавно да са захване възобновление-то на единственна-та необходима сила, сила-та на умъ-тъ и нравственностъ-та. При това министръ-тъ прибавя; Нещемъ да испустнемъ изъ видъ, че майка-та е първа-та и най-добра-та наставница на деца-та си, че само тя е способна да вджхне въ деца-та благородни чувства и възвишени идеи, че правила-та на нравственностъ-та, които са преподаватъ въ училища-та, не щжтъ да произведжтъ въ насъ нито най-малко действие, ако да не е проникло въ насъ влияние-то на първи-те уроци и на първи-те майчини ласкавости; че сила-та на всякой единъ гражданинъ и на всичко-то общество води начало-то си отъ първоначално-то вжспитание.» **)

*) Какъ тя.

**) Lettre aux maires de Paris, 1870 год.